

DESPRE SUPERIORITATEA OMULUI PRIVIT DE ANIMALE

Corneliu SOFRONIE

Marele Congres al Savantilor se sfârșise de câteva ceasuri bune. Cele mai luminate minti ale omenirii nu p r sir îns amfiteatrul în care au avut loc lucr rile. R maser s -si savureze succesul. Au ajuns – în unanimitate! – la o concluzie care are darul de a bucura orice p mântean. Acea c omul este singura fiint superioar din univers, comb tând cu argumente de nezdruincinat tezele potrivit c rora ar exista civilizatii extraterestre, atât de inteligente încât populatia Terrei, adic oamenii, ar fi în mâna lor niste insecte programate pentru o existent limitat . Savantii se bucurau la nivel înalt desf când sticlele de sampanie, e drept, ca niste betivi ordinari, îns o f ceau sub cupola unei institutii de mare prestigiu. Mâncau sandvisuri, icre negre si alte chestiuni delicate si sofisticate în acela i timp, pe care un om de rând le vede doar în filme.

Desigur, în această faz a povestirii, pentru a strica cheful savantilor, al intelectualilor în general, ne-am putea imagina o lovitur de teatru! Adic , exact în clipa în care petrecerea este în toi, s ne imagin m cum apare pe us , de pild , un extraterestru, care s -si bat joc de toat crema inteligentei mondiale. Dar nu s-a întâmplat asa. În timp ce savantii benchetuiau s-a petrecut un lucru si mai neverosimil. Pe usa amfiteatrului intrar ca la ei acas , (c ci personajele despre care vom vorbi imediat au fost folosite de savanti ca materiale didactice) o maimut , un urs si un peste. Aflaser vestea c savantii au decretat omul drept singura fiint superioar din Univers si s-au gândit s obtin de pe urma acestui lucru un oarecare profit. Lu cuvântul maimuta:

- Ne bucur m c voi, oamenii, ati ajuns la un nivel atât de înalt, la un nivel superior. Dar nu trebuie s uitati un lucru. Ba dou . C eu sunt atât str mosul vostru, cât si urmasul vostru!

- Cum? se mirar savantii.

- Simplu! Că sunt strămosul vostru a demonstrat-o Darwin.
Că sunt urmașul vostru a demonstrat-o Einstein, care spunea că în cel de-al patrulea război mondial se va lupta cu băta. Lupta cu băta este specialitatea noastră. Deci am venit să pretind dreptul la moștenirea lumii.

Savantii căzură pe gânduri. Dar nu avură timp să cugete prea mult, căci ursul ridică și el aceleași pretenții, în baza faptului că un savant rus a pretins că omul se trage din urs și că, firește, după cel de-al patrulea război mondial urmașul de drept al omului va fi ursul.

Savantii duseră toți deodată mâna la frunte. Nici de astăzi dat, însă, nu avură timp de gândire, căci peștele zise și el:

- Savantul suedez Nanssen demonstrează că strămosul omului e peștele. Eu știu că voi, oamenii, sunteți atât de inteligenți încât o să vă autodistrugeți. Lumea, ca și zic așa, o să-o ia de la început. Cred că dreptul la moștenire îmi revine...

- Sau, eventual, s-o împărțim în trei! propuse maimuța, iar celelalte două ființe inferioare fură imediat de acord cu propunerea.

Savantii simțiră cum prinde sângele și fiarbă în ei... Erau mult prea deștepti ca să accepte pretențiile absurde ale acestor lighioane inferioare.

- Ce maimuț! Ce pește! Ce urs! urlă un savant. Prezenta mea este că omul se trage din pisică! Și aruncă ostentativ un dosar cu argumente pe podea.

- Ba, din câine... zise un altul, făcând același lucru.

- Sunteți niște dobitoci! scrie un al treilea. Omul se trage din porc!

- Tâmpitul! intervine un altul... la originea omului stă șarpele boa!

- Ba, bou! cretinule! mai zise și un altul, care nu mai știa al cătelea era.

Între savanți începu o dispută aprigă, care, de la simple injurii, se transformă într-un conflict fizic în toată regula, în timp ce amfiteatrul s-a umplut cu toate animalele, căci acestea, auzindu-și numele, au venit, evident, să-și revendice dreptul la moștenire. Doar că nu mai aveau cu cine să discute, căci savanții erau preocupați să-și smulgă unul altuia dosarele și firele de păr din cap, desigur, ca să le poartă ca amintire, urmând ca apoi, acela care

supravietuieste celuilalt, s vând firele respective la licitatie. Animalele urm reau amuzate scenele din fa a lor. Doar maimuta p ru ceva mai nervoas , ceea ce ne face s credem c , totusi, omul se trage din maimut . Într-un târziu, ea zise:

- Superiori, ai? Fir-ati ai dracului!